
El testament de "La hiena"

per Pere Calders

M'havien delegat per a assassinar un funcionari i, encara que em vingúes a repèl, havia de complir. En aquest món, si només fèiem allò que ens ve de gust ens estovàriem. A més, considero que quan un home milita ha d'ésser disciplinat i obediènt.

El funcionari em va rebre de seguida, perquè li portava de part d'una amiga seva una carta magistralment falsificada. Figurava que li duia un paquet confidencial i, en asseure'm davant d'ell, a l'altra banda de la gran taula de ministre, vaig obrir la cartera de mà i en vaig treure la pistola amb el silenciador posat. El buròcrata es va tornar groc i es mostrà molt estranyat. No se sabia avenir, em digué, que hagués passat els controls de vigilància. En explicar-li que els teníem sota suborn, va condemnar farisaicament la corrupció que imperava.

Em feia llàstima. Potser era la falta de costum o es devia a l'abisme que hi ha entre les prèdiques i les accions. El cert és que no em decidia a engegar-li el tret, no hi havia prou franquesa. Això sense comptar els escrúpols, que també pesen.

—Què li passa? —em va preguntar el personatge.

—És que vostè hauria d'ajudar —vaig respondre-li—. Si dispero amb presses i el toco malament, patirà i em farà patir a mi. En canvi, programant-ho entre tots dos, podem encertar de bones a primeres una ferida fulminant, mortal de necessitat, que ens permeti de prescindir del daltabaix de l'agonia...

Em va dedicar un gest despectiu amb el braç, com si m'enviés a la porra, i s'alçà del setial amb l'aire de fer unes quantes gambades. «Quiet!», vaig cridar-li. No s'aturà i ni tan sols no es va girar per mirar-me. Recorregué el despatx amunt i avall, sense reparar en la meua presència. Cal dir que jo tenia molt

disminuïda la capacitat d'espantar, pel fet d'haver declarat d'entrada el meu propòsit de matar-lo. Què podia afegir que em fes més perillós?

—Miri que si disparo de mala fe i li toco el nervi, la sentida pot ser brutal —vaig dir-li amb veu ronca—. Hi ha fiblades pitjors que la mort mateixa...

Se'm va plantar al davant i em clavà una mirada interrogadora.

—Com està d'anatomia topogràfica? —em preguntà—. ¿Vol dir que sap on apuntar, no ja per martiritzar-me (tal com insinua), sinó per eliminar-me, que és la pedra de toc d'aquesta entrevista?

—No —vaig contestar-li—. No sé anatomia de cap mena, fora del coneixement senzill de la figura. La idea és anar de cara al cor i deixar que la naturalesa faci el seu curs.

—I on el tinc el cor, si no és indiscreció?

—Al costat esquerre, com tothom.

—No. Com tothom, el tinc entre els dos pulmons, justament damunt del diafragma. A vostè li falten els coneixements indispensables...

M'havia fet el propòsit de tenir paciència perquè, pobre home, prou tribulació devia passar. Eren unes reflexions que em feia aleshores, desconixedor del caràcter de la meva víctima. I, de passada, que se'm permeti una consideració que pot ésser útil a molts: quan es vol matar algú, convé conèixer-li el caràcter i les sortides abans d'embolicar-se. Tant de bo que jo ho hagués tingut en compte!

—Bé —vaig replicar calmosament—: no ens posem nerviosos. A mi no em costa gens de tirar on vostè digui. Al capdavant, l'interessat és vostè.

—Hi ha un punt de la persona delicadíssim —digué—. La nuca! Un tret a la nuca, amb l'arma a frec de pell, mai no necessita bis.

De cop i volta el vaig trobar inclement. Calia tenir mala ànima per parlar amb tanta fredor d'una batzegada que el desgraciaria d'una manera irrevocable. Però no volia discutir-ho. «Vostè mateix», vaig dir-li.

—No em fio del seu encert —replicà—. No es mogui, que li indicaré el lloc exacte...

Jo romania assegut. Ell va acostar-se'm per darrera i amb la mà esquerra m'obligà a ajupir el cap, com fan els barbers amb els seus clients. Fins i tot, per un brevíssim instant, em vingué aquella son dolça que amorseix el trasbals de fer-se tallar els cabells. Endormiscat, esperava que el meu antagonista em toqués amb la punta del dit índex el precís indret fatal. Però, en comptes d'això, va agafar d'una revolada l'escrivania de plata que tenia a la taula i me la va estampar al clatell. Aquesta traïció la vaig saber dies després, perquè de moment em correspongué la pèrdua del coneixement i dels sentits.

El metge de la presó opina que he quedat bé, que he tingut una sort enorme. Són punts de vista! Sordejava una mica i amb el cop he millorat. Ara, d'això a tenir sort... L'advocat d'ofici creu que n'hi ha per anys, que me la carregaré de valent, sobretot pel detall de portar armes sense permís en un centre oficial. M'agradaria saber què hauria passat si hagués demanat permís! Són una colla d'hipòcrites.

La fermesa d'esperit m'inclina al repòs i a la meditació entre aquestes quatre parets. Recordo, penso, faig balanç... Evoco amb nostàlgia el dia de la reunió secreta durant la qual van adjudicar-me l'àlies de «La hiena». No fou fàcil, perquè dos companys més aspiraven al mateix motiu, allegant actuacions passades. Jo els vaig guanyar invocant una mística de futur, la meva set d'implacabilitat. El meu rival més pròxim va haver d'accontentar-se amb l'àlies de «La mangosta» i l'altre amb el de «L'escurçó». I encara gràcies!

Sóc, doncs, «La hiena», un pseudònim massa suggestiu per tancar-lo entre murs de pedra. No, no sóc egoïsta. Si pogués en faria donació al grup, en qualitat de reintegrament. Però, el grup, l'han fet miques. A còpia d'acorrallar-me a preguntes nit i dia amb una insistència criminal, els han agafats a tots.

I ara, en estat de plena lucidesa, sense coaccions de ningú, lliurement, vull deixar el sobrenom a qui en pugui fer bon ús, perquè és una pena que es consumeixi amb mi aquí dins. Jo, per molt de temps, no en faré res i a fora encara pot servir. No sóc versat en qüestió d'institucions de beneficència, tinc poques relacions i coneixences. En principi, el deixo a un asil d'orfes, amb l'esperança que, poc o molt, apreciaran que és tot el que tinc. Penso que potser hi haurà qui en sortirà ofès i enardit, amb prou punxades i raons per a utilitzar-lo amb pugnacitat vindicativa. I que es produirà el relleu immortal!

PERE CALDERS